

Vámosgálfalvi Református Egyházközség

Lelkipásztor: **Szabó István János**

Telefon: 078-78-78-88-3.

Postacím: MS 547255 Gănești, nr. 270.

E-mail: vamousgalfalva@gmail.com

Gondnok: **Balog Elemér** 0744-270-040

Kántor: **Szabó Gyula** 0760-116-079

Ravatalozó gondozója: **Vásárhelyi Ferenc** 0762-807-507

Templom- és imaterem gondozója: **Polgár Erzsébet** 0787-740-439

Iroda programja **keddtől péntekig 9-12, csütörtökön délután is 16-18-ig.**

Honlap: facebook.com/vamousgalfalva

* **Istentiszteletek:** vasárnap de. 11 és du. 16 órától – ezt **imaközösség** is követi.

* **Vallásóra:** Pénteken 15 órától II-VI. osztályosoknak, 16-tól kisebbeknek.

* **Konfirmációi felkészítő:** I. év vasárnap 17 órától, II. év csütörtökön 16 órától

* **Nőszövetségi bibliaóra:** csütörtökön 17 órától * **IKE:** szombaton 17 órától.

A virrasztói istentiszteletek rendje:

- novembertől márciusig 19 órától

- áprilisban 20 órától

- májustól augusztusig 21 órától

- szeptembertől októberig 20 órától.

Elhunyt szeretteinket a ravatalozóházba vinni reggel 8 és este 8 között lehet!

Haláleset után a sírhely kijelölése a gondok vagy megbízottja jelenlétében történik, délelőtt 8-10 óra között, sírkeretöntés vagy javítás esetén is ez az eljárás!

VÁGÁNY – A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja.

Megjelenik havonta. **Szerkeszti:** Szabó István János református lelkipásztor és Szabó Edit Edina. **Korrektúra:** Szabó István és Szabó Ilona.

MEGVALÓSULT A MAGYAR KORMÁNY
TÁMOGATÁSÁVAL

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Gyülekezeti lapunk, a **VÁGÁNY**, ingyenes és megfizethetetlen. Támogatók segítségét viszont szívesen fogadjuk. Előállításához a színes lézernyomtatót a Bethlen Gábor Alap támogatásával vásároltuk meg 2022. augusztusában, a szükséges tonert és papírt híveink önkéntes adományaiból vásároljuk meg, valamint a lap kiadását egy éve támogató balavásári **Orbán temetkezési vállalat** jóvoltából.

Köszönünk minden adományt, Isten áldása legyen támogatóink életén!

VÁGÁNY

2023. november

107.

ADVENT

A Vámosgálfalvi Református Egyházközség gyülekezeti lapja

Jer, tárjunk ajtót még ma mind!

Énekeskönyvünkben nem kevesebb, mint 14 adventi ének található. A régi énekeskönyv 4 énekéhez képest ez nagyon sok, mind a négy adventvasárnapra jut bőven gazdag tanítást hordozó dicséret és fohász. A nőszövetségi tagokkal idén is tanulunk eddig még nem énekelt, a gyülekezet számára teljesen ismeretlen éneket is, a 177-est.

Ebben az évben – ráadásként – egy XVII. századi, az evangélikusok által gyakran énekelt adventi himnuszt szeretnék a gyülekezettel megismertetni. **Georg Weissel** königsbergi lelkész 1623-ban a 24. zsoltár alapján írta a himnusz szövegét.

1. Jer, tárjunk ajtót még ma mind! A legnagyobb király van itt, Kit Úrnak vall a föld s az ég, De mint Megváltó jó közénk, Hogy hozzon békét, életet. Jer, mondjunk néki éneket: Ó, áldlak boldogan, Én alkotó Uram!

2. Hű támasz és hű gyámol ő, Az égi jószág benne jó, És nála vár az oltalom, Mert kormánybotja irgalom. A bűnnek, gyásznak vége lesz, Az ég s föld hálát zengedez: Légy áldva szüntelen, Megváltó Istenem!

3. Ott boldogság van, boldog nép, E nagy Király hol trónra lép, És boldog hajlék, boldog szív, Mely őelőtte már kinyílt! Az éjből hajnal támad ott, S az élet fénye úgy ragyog! És száll az énekszó Feléd, Vigasztaló.

4. Jer, tárjunk ajtót lelkesen! A szívünk templomá legyen, És hintsük benne szét a hit Szép, élő pálmaágait! És Jézus hozzánk is belép, Megosztja velünk életét. Légy áldva szüntelen, Kegyelmes Istenem!

5. Ó, jöjj, megváltó Jézusom, A szívem néked megnyitom. Tevéled tér be gazdagon Az élet és az irgalom. Szentlelked által járj velünk, Míg hozzád mennybe érkezünk, S ott mondunk majd neked Dicsérő éneket!

Adventünknek a kapuk kitárásáról, szívünk ajtajának kinyitásról kell szólnia, ahogy a bűnbánati hét alkalmain is hallhattuk. Jézus bebocsátásra vár – de nem neki van igazán szüksége erre, hanem nekünk! „Íme, az ajtó előtt állok, és zörgetek: ha valaki meghallja a hangomat, és kinyitja az ajtót, bemegyek ahhoz, és vele vacsorálok, ő pedig énvelem.”

Jelenések 3,20

Szabó István János lelkipásztor

Hirdetések

- * Az novemberi **perselypénz** 1354 lej volt, köszönjük a gyülekezetnek!
- * December 3-án délután bekapcsolódunk a **Kárpát-medencei imanapi közösségbe**, szeretettel várunk tehát mindenkit délután 16 órától az imatermünkbe!
- * December 7-ig még lehet iratkozni, aki az **egyházi folyóiratainkat** 2024-re meg szeretné rendelni. Az előfizetői árak a tavalyiakhoz képest nem változtak: Üzenet 35 lej/év, a Református Család 20 lej/év. Decembertől megvásárolható a 2024-es könyvnaplótár is, ára 20 lej, a bibliaolvasó kalauz pedig 9 lej.
- * December 9-én Kolozsváron, 16-án pedig Marosvásárhelyen a **XXII. Várom az Urat** Adventi Keresztyén Zenefesztiválra várnak szeretettel, elsősorban gyülekezetünk fiataljait, valamint minden érdeklődőt.
- * December 10-én délután a Küküllői Egyházmegye **Adventi Kórustalálkozóján** Nagyikenden Magvető Kórusunkkal leszünk jelen.
- * December 17-én a délelőtti istentisztelet után tartjuk **presbiterválasztó közgyűlésünket**, Advent harmadik vasárnapján.
- * Karácsonykor az **ünnepélyeket** a tavalyihoz hasonlóan nem egyszerre tartjuk. 24-én este a kicsi vallásórás csoport, 25-én délelőtt A Magvető Kórus, délután a III-VI. osztály, ünnep másod- és harmadnapján pedig a Nőszövetség, kis-és nagykatésok, Vifi együttes ünnepi szolgálatait hallgathatjuk meg.
- * A **csomagokért** nem kérünk pénzt. Azonban, ha valaki támogatni akarja az ajándékozást, a lelkészi hivatalban átadhatja adományát, gazdagabb és szebb lesz a csomag, ha többen adakozunk.
- * Karácsonyi **legátusunk** Bíró Beatrix, VI. éves teológiai hallgató, a decemberi lapszámban olvashatjuk majd bemutatkozó írását.
- * A **VAGÁNY** interneten is megtalálható. Elszármazott szeretteink, máshol élő ismerőseink az Erdélyi Református Egyházkerület honlapján is olvashatják: <http://www.reformatus.ro/kiadvanyok.html>

Szabó István János lelkipásztor

Keresztelés

November 4-én kereszteltük meg **Antal Zalánt**, Antal Botond és Keszeg Mónika gyermekét.

Isten áldja gazdagon az Ő seregének új tagját, szereteteivel együtt!

Temetés

Szeptember 29-én kísértük el utolsó földi útján **Tordát Sándor** atyánkfiaát, akinek 71 földi évet rendelt ki Teremtő Istene. Az Ő szavát a Jób 10,8-12 igeversekből hallottuk a temetésen. Adjon Szentlelke által hathatós vigasztalást szereteteinek!

VÁGÁNY 107 VÁGÁNY 107 VÁGÁNY 107 VÁGÁNY 107 VÁGÁNY 107 VÁGÁNY 107

Istentiszteletek alapigéi

Okt. 31. Reformáció emléknapja *„De te maradj meg abban, amit tanultál, és amiről megbizonyosodtál, tudván, kiktől tanultad, mivel gyermekségedtől ismered a szent írásokat, amelyek bölccsé tehetnek téged az üdvösségre a Krisztus Jézusba vetett hit által. A teljes Írás Istentől ihletett, és hasznos a tanításra, a feddésre, a megjobbításra, az igazságban való nevelésre; hogy az Isten embere tökéletes és minden jó cselekedetre felkészített legyen.”* 2Tim 3,14-17

Nov. 5. REFORMÁCIÓ de. *„Tied az ország, a hatalom és a dicsőség mindörökké. Ámen.”* Mt 6,13b

Nov. 12. vas. de. *„Amikor Pál megjelent, körülállták a Jeruzsálemből lejött zsidók, és sok súlyos vádat emeltek ellene, amelyeket azonban nem tudtak bizonyítani.”* ApCsel 25,7-12

Nov. 19. vas. de. *„Mindezt hallva a végső tanulság ez: Féld Istent, és tartsd meg parancsolatait, mert ez minden embernek kötelessége! Mert Isten megítél minden tettet, minden titkolt dolgot, akár jó, akár rossz az.”* Préd 12,13-14

Nov. 26. vas. de. *„Ti tehát, szerettem, mivel előre tudjátok ezt, vigyázatok, hogy az elvetemültek tévelygései el ne sodorjanak, és saját biztos meggyőződéseketek el ne veszítsétek. Inkább növekedjete a kegyelemben és a mi Urunk, üdvözítő Jézus Krisztusunk ismeretében. Övé a dicsőség most és az örökkévalóságban!”* 2Pét 3,17-18

Szabó István János lelkipásztor

Egyházi törvényeink szerint, háromévente presbiterválasztást tartunk minden gyülekezetben. Advent harmadik vasárnapján, december 17-én tartjuk idén a presbiterválasztó közgyűlésünket.

A presbitereket az egyházközség választójogosult tagjai a 25. életévüket betöltött egyháztagok közül választják, akik az istentiszteleteken rendszeresen részt vesznek, úrvacsorával élnek, az egyház munkáiban közreműködnek, és tisztességes családi életet élnek.

A hivatalban levő presbitereknek folyó év végéig érvényes a megbízatásuk, de a járvány újbóli terjedése miatt a választást megtartjuk most, amíg nem korlátozzák az istentiszteleten való személyes részvételt.

A továbbiakban a Kánon, az egyházi törvénykönyv fontosabb cikkelyeit tesszük ismertté.

28. §. A presbiter az egyházközség lelki, szellemi és anyagi ügyeinek intézésében, az egyházi önkormányzat gyakorlásában és az egyházi fegyelem fenntartásában közreműködő egyházközségi tisztségviselő. A presbitereket az egyházközség választójogosult tagjai a választhatóság jogával bíró, köztiszteletben álló, 25. életévüket betöltött egyháztagok közül választják, akik az istentiszteleteken rendszeresen részt vesznek, úrvacsorával rendszeresen élnek, az egyház munkáiban közreműködnek, az egyház rendtartásait és jogszabályait tiszteletben tartják, és tisztességes családi életet élnek.

A presbiter kötelességei: a) örököl az igehirdetés, a vallástanítás és a gyülekezetépítés jó rendje fölött; b) támogatja a lelkipásztort minden irányban egyházvédő és egyházépítő munkájában; c) részt vesz a presbitérium gyűlésein, tanácskozásain és mindenfajta presbiteri továbbképzőn; d) közreműködik a presbitérium által alkotott bizottságokban; e) buzdítja az egyházközség tagjait az egyház iránti kötelességeik teljesítésére (1Thessz 5,14); f) rendszeresen látogatja az egyházközségnek felügyeletére bízott tagjait; g) mind magán-, mind családi életében az egyháztagok előtt példát mutat.

29. §. Elveszíti tisztségét az a presbiter, aki: a) három egymás után következő presbiteri gyűlésen nem jelenik meg, és elmaradását a presbitérium felhívásának kézbesítésétől számított 15 nap alatt nem igazolja; b) aki vonakodik a számára kiosztott munkát teljesíteni; c) aki elhanyagolja az istentiszteletek látogatását; d) aki nem él rendszeresen úrvacsorával; e) aki akár házasságkötésénél, akár – vegyes házassága esetén – nemén lévő gyermekeinek református nevelésében és taníttatásában egyházunk kárára jár el. Ezek a mulasztások és cselekedetek a

presbiteri tisztség – presbitériumi vagy fegyelmi határozattal történő – elvesztését vonják maguk után.

42. §. A presbiterek szolgálati ideje 6 év, oly módon azonban, hogy fele részük 3 évenként kilép. Mindig azoknak a helye üresedik meg, akik a hatévi szolgálati időt kitöltötték.

Az egyházközségi főgondnokot, gondnokot és pótpresbitereket 3 évre választják. A pótpresbiterek száma a presbitérium létszámának egynegyede.

43. §. A presbiterek, főgondnokok, gondnokok és pótpresbiterek ciklusuk lejártá után újrapasztorálhatók.

44. §. Annak a helyébe, aki a 3 évenként tartandó rendszeres választások közötti idő alatt presbiteri tisztségét elveszíti, más egyházközségbe költözik, lemond vagy meghal, az elnökség a pótpresbiterek közül a sorrendben következőt hívja be szolgálatra. A pótpresbiterek közül behívott presbiter szolgálati ideje addig tart, ameddig azé tartott volna, akinek helyére lépett.

45. §. A választás istentisztelettel kezdődik, és a szavazás elrendelésétől számított három óra elteltével befejeződik. A választás vezetéséről a választási bizottság kiküldésével az első alakuláskor és a presbitérium feloszlása esetén az esperes, máskor a presbitérium rendelkezik. A szabályszerűen meghirdetett választói közgyűlés az arra jogosult megjelentek számától függetlenül határozatképes. A választás titkos szavazással, a szavazók neveinek nyilvános feljegyzése mellett, szavazólapokkal történik.

46. §. A szavazás lejártaival a közgyűlés elnöke összesíti és kihirdeti a választás eredményét. A választásról jegyzőkönyvet vezetnek. Az egyházközség megválasztott főgondnokának, gondnokának, presbiterének névsorát a lelkész a jogerőre emelkedést követő vasárnap a délelőtti istentisztelet keretében kihirdeti. A megválasztottak a gyülekezet színe előtt ünnepélyes esküt tesznek.

47. §. Ha a választás ellen az egyházközség választásra jogosult tagja közül valaki panasszal él, és ha a választási jegyzőkönyvből kitűnik, hogy a választás törvényellenesen folyt le, vagyis: a) a választásra kitűzött napot megelőzően két vasárnap nem hirdették ki; b) a szavazás nem az érvényes választói névjegyzék alapján történt; c) a szavazás nem volt titkos, az egyházmegye elnöksége a választást megsemmisíti, és 15 napi határidővel új választást rendel el. A választási eljárás vagy valamelyik presbiter megválasztása elleni fellebbezés a választás napját követő 15 nap alatt adható be a presbitérium lelkész-elnökéhez, aki azt a legközelebbi rendkívüli ülés elé terjeszti, és a presbitérium esetleges észrevételeivel együtt 8 napon belül az espereshez juttatja. A fellebbezésről az Egyházmegyei Tanács dönt.

De mi lenne akkor, ha Isten mondaná, hogy ne is próbáljunk imádkozni? Mert nem érdemeljük meg, már eleget hallgatott minket...

– *Isten soha nem tenne ilyent!*

Ez igaz, de ha meggondoljuk, hogy nem azért imádkozhatunk, mert jogunk van hozzá, hanem ez az egyetlen lehetőségünk kilépni emberi elesettségünk határai közül, erőt kérni, reményt kapni, lelkünket „lélegzethez jutatni”.

Hiszünk-e abban, hogy az imádság csoda? Hogy soha nem felesleges? Hogy a hittel mondott imádság soha nem marad meghallgatás nélkül? Valaki azt mondta: *Imádkozni annyi, mint esőt kérni. Hinni annyi, mint esernyőt vinni magunkkal.*

A közelmúltban többen is összegyűltünk imaközösségi alkalomra: Keszeg Attila és Péter – apa és fia – májátültető műtétje közben és utána is könyörögni. Isten kegyelmes volt, minden rendben történt, ahogy az orvosok szerették volna. De Attila elmondta nekünk, hogy érezte, hogy hatnak az imádságok. Milyen fontos, hogy tudja az, aki műtetre vár, aki beteg, aki fél, aki szomorkodik, aki az élet sokféle küzdelmében úgy gondolja, hogy nincs elég ereje, hogy nincs egyedül, sokan imádkoznak érte.

Fontos, hogy továbbra is imádkozzunk Péter és Attila teljes felépüléséért, mind közösségben, mind saját csendességünkben, „belső szobánkban”.

De imádkozzunk nehéz műtétekre váró gyülekezeti tagjainkért, a krónikus betegségben szenvedőkért, a gyászukban enyhülést nem lelő testvéreinkért, a lelki próbákban szenvedőkért, a világ sodrásában élő, Isten nélkül vidáman élő „tékozló fiakért”. És folytathatnánk a sort, és folytassuk is, azokkal, akiket ismerünk, tudjuk életük mélységeit, és tudunk értük könyörögni.

És fontos, hogy nem csak a bajban, de a jólétben, örömben, áldások között se, *soha* ne szűnjön meg szívünkben az imádság szava!

Továbbra is várunk mindenkit minden vasárnap délután a gyülekezeti imaközösségünkbe, meghallgatni Isten ígését, közösen fohászkodni a közösségünket érintő kérésekben, elcsendesedni és saját kérést is elmondani akár hangosan is, vagy csak önmagában könyörögve.

„Nagy az ereje az igaz ember buzgó könyörgésének.” Jakab 5,16b

Szabó István János lelkipásztor

Az imádság ereje

Egy történet szerint tíz kegyes zsidó bepanaszolta Istent a nyomorúságok végtelen soráért az auschwitzi koncentrációs táborban. Vádat emeltek teremtőjük ellen, hogy elhagyta népét és megengedte a sok szenvedést, halált... Sok éjszakán át újra és újra összegyűltek – a vádolók és a védelem vitáztak egymással hevesen. Végül meglett az ítélet: Isten bűnös. Aztán csend lett úrrá közöttünk. Hosszú csend. Végül az egyik rabbi feltette halkan a kérdést: – *Most mi legyen?*

– *Gyertek, imádkozzunk Hozzá!* – felelte az elnöklő rabbi.

Jó és rossz napokban egyaránt, akkor is, ha aggodalmak vagy kételyek gyötörnek – az imádság egy hihetetlenül drága lehetőség mindig: olyan mint egy kapaszkodó, fogózkodó, hogy azt megragadva ne essünk nagyot.

Nem győzzük hangsúlyozni az imádság fontosságát és erejét. Istentiszteleten vagy otthonunkban, közösen vagy magánosan, imaközösség alkalmával, munka vagy utazás közben, hosszú éjszakákon vagy terített asztal mellett ülve – az imádság végig jelen kell legyen életünkben!

Mi lenne velünk, ha megtiltanák az imádkozást?

– *Akkor is imádkoznánk!* – mondjuk sokan.

– *Nem kell megtiltani, amúgy sem nagyon imádkozunk.* – mondhatják megint mások.

Az ifjú Dániel próféta napjában háromszor térden állva imádkozott, és magasztalta Istenét, ahogy a királyi tiltás előtt is szokta, oroszlánok ver-mébe került érte. Minket nem fenyeget életveszély: imádkozzunk többet!

Kárpát-medencei imanap

2023. december 3.

*„A rád bízott drága kincset őrizd meg a bennünk lakozó Szentlélek által”
(2 Tim 1,14)*

A Kárpát-medencei református nőszövetségek kezdeményezésére 2006 óta december első vasárnapján rendezik meg a Kárpát-medencei imanapot. A Kárpát-medencei imanap gondolata a 2004. december 5-i kettős állampolgárságról szóló népszavazás kudarcá kapcsán, az anyaország határain túli magyarság sorsával való együttérzés jeléül született. Az imaprogram során minden évben más-más országrész és egyházkerület mutatkozik be, tárja fel örömeit és gondjait, hív hálaadásra és könyörgésre. Az idei imanap háttéranyagát a Dunamelléki Református Nőszövetség állította össze.

„Mi az Igében élünk, az Ige népe vagyunk és az Ige népe akarunk lenni. Erről szól évről évre a Kárpát-medencei Ima napunk is, melynek lényege, hogy mi, magyar reformátusok áldást adjunk és áldássá legyünk a világban.” – írja a Balog Zoltán dunamelléki püspök, a Zsinat lelkészi elnöke.

Gyülekezetünkben is december 3-án délután kerül sor az imanapi rendezvényre. Szeretettel biztatunk mindenkit, vegyen részt az imaközösségben!

Szabó István János lelkipásztor

PETŐFI ERDÉLYBEN IV.

Az alábbiakban a Antal András ny. történelem szakos tanár előadásának utolsó, negyedi részét közöljük. Köszönjük, hogy megosztotta velünk, Isten áldása legyen életén!

Július 29-én Marosvásárhelyen van. Itt írja meg utolsó levelét Júliának.

Július 30-án délelőtt itt van Bem tábornok is, aki úgy döntött, hogy a Vácmányon, Ákosfalván, Székelyvaján, Kelementelkén, Erdőszentgyörgyön, Bözödön, a Gagyti tetőn át Székelykeresztúrra vonul segédtisztjeivel - Lőrincz József őrnaggyal, Anton Kurtz-cal, Gyalókay Lajos századossal. Petőfinek megtiltotta Bem, hogy vele menjen, mert tudta azt, hogy döntő ütközetre kerül sor. 30-án reggel 4 lovaskocsi indul a Vácmány felé, Petőfi nem hallgatott Bemre, Gyalókay kocsiján ő is elindult a székely karavánnal, délben már Kelementelkén voltak a Simon kastélyban. Este már Székelykeresztúron vannak, a Matskási kastélyban szállnak meg. Itt zajlik a költő utolsó vacsorája, a Gyárfás kúriában, bivalytejet és puliszkát evett. Petőfi több életrajz írója úgy véli, hogy a költő ezen az utolsó estén szavalta el az *Egy gondolat bánt engemet* című versét.

1849. július 31-én reggel a honvéd hadsereg hajnali 6 órakor indult el Keresztúrról a segesvári úton Újszékely felé 37000 fős sereggel. A költő Gyalókay kocsiján haladt a fehéregyházi csatatér felé. Ettől az időtől számítják a kutatók, a szakemberek Petőfi eltűnését. Annyira makacs volt, hogy senkire sem hallgatott, Bemre sem, aki már Vásárhelyen megmondta neki, hogy ne kövesse Segesvárra, Gyalókayra sem, aki megpróbálta meggyőzni, hogy maradjon kocsijában.

Nagyon sok legenda, vallomás volt Petőfi eltűnésével, halálával, eltemetésével kapcsolatban.

Ha születésének három helyét nevezték meg, akkor eltemetésének hat helyet próbáltak bizonyítani. 1860-ban a *Vasárnapi újság* hasábjain ankétokat, tanúvallomásokat közöltek Petőfi eltűnésével kapcsolatosan. Többen próbálták bizonyítani halála után, hogy a költő saját birtokukon esett el. Haller József szerint a bűni hídon szúrták le, a Küküllőbe vetették, majd a Cionta kertbe temették el élve. Lengyel József, székelykeresztúri sebész, a fehéregyházi csata résztvevője szerint, egy sütőkemencére ülve

belemerült a csatatér és a táj szemlélésébe, majd az itt elfolyó patak hidjának karfájára dőlve figyelte a csata kimenetelét. Július 31-ig Petőfi hat csatában vett részt, ezek után nehéz elhinni, hogy ne mozdult volna el a megfigyelő helyről.

A rohamozó osztrákok és oroszok elsodorták a maguk előtt menekülő honvéd sereget. A menekülők között volt a székelykeresztúri orvos, aki utoljára látta Petőfit a Sárpatok hídján. Megszólította a hídon támaszkodó költőt: „– Mi baj, őrnagy?”. Tisztet, és nem költőt látott benne... „– Potomság.” - válaszolta Petőfi. Ez az utolsó szólás, amit tőle feljegyeztek. Arra is vannak utalások, hogy Petőfi holttestét az 1969-ben felállított ispánkuti emlékmű közelében találták meg. A székelykeresztúri temetőben ma is nyíl alakú tábla mutat Petőfi feltételezett sírja felé. A sírdombfejenél kőtábla áll ezzel a felirattal: „Petőfi – 1849. júl. 31. – 1902. okt. 23.” Az első dátum eltűnésének napját, a második újratemetésének napját jelenti. Voltak olyan vallomások, amelyek szerint Petőfit, mint foglyot, az oroszok Szibériába vittek és ott temették el élve.

Az biztos, hogy Petőfi kultusza itt is élt, hiszen Barkuzinban, Petőfi feltételezett sírja mellett nevére elnevezett panzió létezik. A költő emlékét őrzi az a 300 szobor, amelyet tiszteletére emeltek szerte a világban, Pekingtől Sydneyig és onnan Kijevig. Különlegességgként azt is elmondhatjuk, hogy ma is 40 millió kínai gyerek tanulja a verseit. Ma is vannak olyanok, talán közöttünk is, akik azt vallják, azt hiszik, hogy Petőfi ma is él, itt van közöttünk. Ha nem ő, akkor szelleme nekünk is felteszi azt a kérdést, amit Arany Jánoshoz intézett írt utolsó levelében eleste előtt három héttel: „– *Hát, ti most mit csináltok?*” – hogyan sáfárkodtok a magyar örökséggel? Méltók vagytok-e a régi magyar hírnévre?

A magyarok sorsa úgy összefonódott Európa népeivel, úgy belenőtt a közös unióba, hogy ma egyetlen nép, a magyar sem lehet szabad, ha Európa nem az. És Európa ma olyan hervatag, erőtlenséggel, bágyadt, „*mint a virág, melyen titkos féreg foga rág*” – mondaná ma Petőfi.

A költő nem halt meg, itt van ma is közöttünk, és addig él, amíg olvassuk és szavaljuk verseit, amíg magunkévá tesszük, és élünk eszméjével, gondolataival.

A költő *Jövendőlés* című versében ezt is megjósolta: „*Anyám, az álmok nem hazudnak, / Takarjon bár a szemfödél, / Dicső neve költő fiadnak / Anyám soká, örökkön él.*”